

venije za zgodovino Komunistične partije v Sloveniji 1919—1941») i Ljiljana Đurin, »Arhivska građa i bibliotečni materijal arhiva Josipa Broza Tita.«

U diskusiji je bilo govora — uglavnom — o zloupotrebama povijesnih podataka o Titu i KPJ, o potrebi prezentiranja arhivske građe javnosti naročito preko izložbi, o teškoćama publiciranja izvora, itd. Iako je kao »III. tema« u rad savjetovanja svrstana materija pod naslovom »Vuk i arhivski izvori«, ona svakako svojim sadržajem ima prednost pred »II. temom«: »Arhivska oprema«, koliko god ova posljednja bila bolna točka naših arhiva. O toj tehničkoj strani problema arhivske djelatnosti govorio je Petar Klasinc (»Arhivska oprema«), Ivan Kosi (»Arhivska oprema kod naših proizvođača«), Petar Klasinc (»Prezentacija projekta kompjuterizacije regionalnih arhiva u Jugoslaviji«) i Slobodan Radovanović (»Oprema u arhivima i arhivskim odeljenjima u SAP Vojvodini«). U diskusiji je bilo riječi o praktičnoj realizaciji tih korisnih zamisli (koje su presudno vezane uz financijska sredstva!), o potrebi stvaranja zajedničke jugoslavenske baze podataka, o potrebi korišćenja kompjutera u poduzećima, o kompjuterima kao dijelu arhivske opreme, itd. Treća tema — »Vuk i arhivski dokumenti« — zapravo je imala samo prvi referat vezan s tom tematikom: Golub Dobrašinović, »Vuk i arhivski dokumenti«, dok su koreferati već svojim naslovima govorili o drugome: »Vuk — Matica srpska i kulturni krugovi u Vojvodini« (Vera Trujić), »Pobeda posle smrti — uvođenje Vukovog pravopisa u Srbiji« (Ljubodrag Popović), »Šime Ljubić između Vuka Stefanovića Karadžića i talijanskog Risorgimenta« (Ivan Pederin), »Vuk i Zadar« (Milenko Pečić) i »Refleksi Vukovog rada i djelovanja na području Historijskog arhiva u Slavonском Brodu« (Mladen Stanković). Na kraju je Milovan Bosić pročitao zaključke 3. savjetovanja — nastaviti s obilježavanjem velikih jubileja, osiguravati uvjete za prikupljanje građe u arhivu, s čime se, pored ostalog, onemogućava privatizacija građe, prezentirati građu (preko izložaba, putem objavljivanja), itd.

Nakon Savjetovanja održana je Konferencija arhivskih radnika Jugoslavije i Predsjedništva Saveza arhivskih radnika Jugoslavije. Izvršena je smjena rukovodilaca Saveza, tako da je Miodraga Čankovića iz Sarajeva zamijenio dr Milovan Bosić iz Beograda.

Savjetovanje je postiglo svoj cilj — na radni su način obilježena četiri kapitalna historijska jubileja; u isto vrijeme, ne samo što su registrirani postojeći nego su izneseni i novi podaci znanstvenih i stručnih istraživanja. Tih rezultata ima dosta, iako se na prvi pogled može učiniti da su istraživački iscrpljena, kao i ona o arhivskoj opremi. Međutim, znanost ide svojim tokovima i u oblasti pomoćnih historijskih znanosti, pa se tako s uspjehom razvija i u arhivskoj oblasti. Rezultata, dakle, ima, a savjetovanja su prigoda da se izlože, da se ukaže na njihovu najbitniju sadržinu, koja će poslužiti da se učini još jedan koristan korak dalje. (PETAR STRČIĆ).

DR MILOVAN BOSIĆ — NOVI PREDSEDNIK SAVEZA DRUŠTAVA ARHIVSKIH RADNIKA JUGOSLAVIJE Na zadnjoj Konferenciji Saveza društava arhivskih radnika Jugoslavije (8. listopada 1987) u Zadru došlo je do redovne smjene rukovodećih ljudi toga Saveza pa je Miodraga Čankovića iz Sarajeva zamijenio dr Milovan Bosić iz Beograda. Dr Milovan Bosić je veoma dugo u arhivskoj službi, i ugledan je arhivski radnik. Rođen je 1926. god. u Požegi Užičkoj. Završio je povijest na Filozofskom fakultetu u Beo-

gradu; na toj instituciji magistrirao je 1965. godine — također — s historijskom temom, da bi na Fakultetu god. 1972. obranio i doktorsku disertaciju. Od 1974. god. rukovodilac je Odeljenja za arhiv i dokumentaciju CK SKJ u Beogradu. Istovremeno je bio ili još jeste član ili rukovodilac više društvenih organizacija; tako je npr., bio potpredsjednik Društva arhivskih radnika Srbije, a danas je član Savezne konferencije SSRNJ. Vrlo je istaknuti znanstveni i stručni radnik. Autor je niza znanstvenih i stručnih radova. Nosilac je Ordena bratstva i jedinstva. (D. ZAGOTTA).

ŠIME PAVIĆ — NOVI PREDSJEDNIK SAVEZA DRUŠTAVA ARHIVSKIH RADNIKA HRVATSKE. Redovnom smjenom rukovodilac našega SDARH-a, dužnost predsjednika prof. Josipa Paver iz Arhiva Hrvatske za god. 1986. predala je Šimi Paviću, direktoru Historijskog arhiva Zadar, koji je jedan od četiri najveća regionalna arhiva u SR Hrvatskoj. Šime Pavić došao je za direktora s mjesta predsjednika Komiteta za odgoj, obrazovanje, kulturu i fizičku kulturu Skupštine općine Zadar; prije toga bio je tajnik Općinske konferencije SSRNH Zadar, itd. Rođen je 1940. god. u Sukošanu. God. 1972. diplomirao je povijest i pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Zadru. Istaknuti je društvenopolitički i stručni radnik zadarskog područja. Pod njegovim rukovodstvom organizirano je Treće savezno savjetovanje arhivskih radnika Jugoslavije (Zadar, 7—9. listopada 1987), s osnovnim temama: 50-godina od dolaska Josipa Broza Tita na čelo KPJ—SKJ, 50-godina od osnivanja KP Hrvatske i KP Slovenije, te 200-godišnjica rođenja Vuka Stefanovića Karadžića. Nosilac je Ordena zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom, Ordena za vojne zasluge sa srebrnim mačevima i Priznanja Republičke konferencije SSRN Hrvatske. (DAMIR ZAGOTTA).

PETAR STRČIĆ — PREDSJEDNIK SAVJETA ZA KOORDINACIJU RADA ARHIVA U SFRJ. God. 1987. došlo je do redovne smjene na čelu Savjeta za koordinaciju rada arhiva u SFRJ, tako da je za nasljednika prvog predsjednika Matka Kovačevića, direktora Arhiva Bosne i Hercegovine, izabran Petar Strčić, direktor Arhiva Hrvatske od 1980. godine (imenovalo ga je Izvršno vijeće Sabora SRH). Istovremeno, on je i predsjednik Saveza povijesnih društava Hrvatske, potpredsjednik Savjeta za naučno-istraživački rad Saveza arhivskih radnika Jugoslavije i predsjednik Republičke komisije SRH za vraćanje kulturnih dobara iz Austrije. Bio je, npr., i predsjednik Jugoslavenske delegacije za pregovore s Italijom o vraćanju kulturnih dobara. Prije dolaska u Zagreb bio je savjetnik Centra za historiju radničkog pokreta i NOR-a Istre, Hrvatskog primorja i Gorskog kotara u Rijeci. Diplomirao je povijest na Filozofskom fakultetu, a zatim je studirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Autor je ili koautor petnaestak knjiga i nekoliko stotina znanstvenih i stručnih studija iz povijesne i arhivske oblasti. Dobitnik je Nagrade grada Rijeke (dva puta), općine Krk i Pazin, te Ordena rada sa srebrnom zvijezdom. (DAMIR ZAGOTTA).

DEVETI KONGRES HISTORIČARA JUGOSLAVIJE, PRISTINA, 28. — 30. 9. 1987. Pretposljednji kongres na kome su jugoslavenski povjesničari iznijeli rezultate svoga rada bio je održan u Arandelovcu, u režiji Saveza istoričara Srbije, dok je ovaj zadnji organizirao Savez društava istoričara Kosova u Prištini, 28—30. rujna 1987. godine. Ovogodišnji kongres bio je posvećen